

1. Blues o žravý slepici (Petr Lutka / Jiří Zych)

- A H⁷*
*: Na kraji prašné silnice seděla v slunci slepice,
E⁷ A
slunce se míchalo s prachem a já už teď trnu strachem,
H⁷ E⁷
neboť vím, co přijde dál.
- A H⁷*
1. Jak tam ta slepice seděla, najednou popad' ji hlad,
E⁷ A H⁷ E⁷
nejprv byl malinkej docela, pak začal vnitřnosti rvát.
2. A zrovna tehdy náhodou dešťovka lezla po silnici
a slípka, hladem trápená, shlédla to zvíře růžolíci.
3. Skočila po ní bez váhání s rychlostí sokola,
jelo tam právě tehdy auto, vlítla mu pod kola.
4. Řidič, jak spatřil tragédii, podívat hned se šel,
zachtělo se mu slípku mít, ukradnout si ji chtěl.
5. Když se však sehnul pro nebožku, na žízalu si stoup',
jak sklouznul, pad' by možná na zem, kdyby tam nebyl sloup.
6. Že sloup byl z dřeva kvalitního, hřebíky pobitý,
tak pod ním zůstal řidič ležet na místě zabítý.
- A H⁷*
*: A kdo to viděl, tak ten poučení poučné získal velice:
E⁷ A D⁷ A
že není vůbec bezpečné a vhodné chovat žravé slepice.

2. Červotoč (Petr Lutka / Jiří Zych)

- D*
1. V dědečkově židli červotoč bydlí,
G D
děda vo tom neví, ó, kdo mu to poví,
A D
až si jednou děda sedne, židle se pod ním prolomí,
A D
jako křída v tváři zbledne a rukama zalomí,
G D
řekne tiše: „Je to rána, byla to židle památná,
E A
rukodělně udělána a tím skoro posvátná.“
- G D*
R: Červotoč, ač nemá zuby jako krokodýl,
G A D
prohryže se každým dřevem napříč, napodýl.
- A D*
*: Pomalounku dřevo žmoulá a vůbec mu nevdá,
E A
že naň lidé nadávají, že ho mají neradi.
- R:
2. Náš děda se bojí vo svý zdraví tuze,
obává se virů, sádry, rychlý chůze,
a přitom ho nenapadne, že nepřítel mrňavý
kuje zatím pikle zrádné jemu přímo u hlavy,
jenom židle, ta to tuší, že je vnitřně hlodána,
nikdy to však neprozradí, nebyla-li tázána.
- G A D*
R: + prohryže se napříč, napodýl ...

3. Drak Železnák (Petr Lutka / Jiří Zych)

- A D A*
1. V černým lese byla velká jeskyně
D A A⁷
a v ní temno, jak když zhasne se v kině,
D E A A⁷
a když té tmě přivyk' si zrak, tak poutník vidí,
D E A
že tam v koutě válí se drak, co žere lidi.
- E A*
R: Jak se ho lek', hrozně se vztek',
E A
řek' si: „Je zle, nebude hůř.“
D A
přistoupil blíž a vytáh' nůž,
E⁷ A
a chtěl s ním draka propíchnout.
2. Drak se probral, trochu sírou zahulil,
pak se blíž k poutníkovi přikulil,
jen okem loup' a řek': „Tož tak, tys' mě chtěl píchat,
abych se lek' a přestal žít, zapomněl dýchat.“
- R: „Pozor si dej a schovej nůž,
ať už jseš pryč, než řeknu “už,,
já nejsem vůl, ba ani rak,
mé jméno je Drak Železnák.“
- D A*
*: Ale ten poutník byl koumavá hlavička
D E
a rychle pochopil, že nestačí palička,
D A
palička dubová, dobrá tak na raka,
E⁷ A
ale však nikoli na toho zázraka.
- R: A sebral lid z celého kraje,
šli draka bít do jeho stáje,
bylo jich moc a drak jen sám,
proč vám to dále povídám.
- R: Teď je drak pryč, lid nemá kdo žrát,
a tak se chodí do války prát,
a když je mír, ať se lid třídí,
má každěj auto a špatně řídí.

4. Interpunkce (Petr Lutka)

- D G*
1. V čarovné říši interpunkce zlatý mír pochovávají,
D
čárka a tečka ze své funkce středníkům-trubcům spílají,
G Gmi G A Ami A
hned vytváří se ve mžiku svaz k potírání středníků.
2. Kdo uhýbá však z politiky, jsou, jako vždycky, otazníky,
kol středníků, jež hořce lkají, hned závorcky se zavírají,
a nadto, takto lapeny, jsou u uvozovkách drženy.
3. A, šupky-hupky, minus zde je a ze života odečte je,
v úžasu zří na nebožtíky zpět vrátivší se otazníky,
však běda, nová bitva tu je, pomlčka čárku atakuje.
Hmi Emi Hmi Emi E A
- R: Protne jí krk jak zabiják, takže ta hned a právě tak,
G Gmi A Ami A
jak jeho k smrti ubili, co středník padne po chvíli.
- D G*
4. Tiše teď nesou ke hřbitovu druh ten i onen k jejich rovu,
D
co zbylo z pomlk hroznou tíží, mlčky se v černém vzadu plíží,
vykřičník teď má nad hrobem, dvojtečka dělá mládenečka,
Hmi Emi Hmi Emi E A D
pak v obyčejném tvaru svém těžce jdou nazpět čárka, tečka.

5. Inzerát (Petr Lutka)

1. V koruně stařícké jabloně světu se zjevila,
 D^7 A
 stará a ošklivá, mnoho zim prožila,
 E D^7 $A E$
 a pod ní přibitý hřebíkem rezavým inzerát:
- (A) A
R: Hledá se nájemník do budky(-), do budky dřevěný,
 D^7 A
 na bidle přibitý, zeleně natřený,
 E D^7 $A E$
 kdo tam chce bydlet, nemusí platit nájemný.
2. Budky jsou, jak známo, již dosti řídký jev,
 proto byl kolem ní takovej velkej řev,
 ale ten inzerát nepřestal další zvat, každěj čet':
R: A D⁷ A E D⁷ A E
3. Ptáci se mačkali, tlačili, byly jich stovky hned,
 až budku rozbili, vítr ji na zem smet',
 dopadla na šutrák, nebyl tam žádněj pták, jen inzerát:
- G A
R: + nájemný ...

6. Kdo sype déšť růží (Petr Lutka)

- G $Ami D^7$ G
R: Kdo sype déšť růží na žiznivou zem,
 $Ami D^7$ G
 když ruku natáhneš, květ růže si vem.
- G $Ami D^7$ G
1. Kdo sype déšť růží na tenhleten svět,
 $Ami D^7$ G
 co z lásky se dává, se nevrací zpět.
- R:**
2. Terezie malá květy rozdává,
 bolesti se smála, radosti mává.
- R:**
3. Kam padá déšť růží na vyprahlou zem,
 promoknem na kůži, když do nebe jdem.
- R:**

7. Líza (Petr Lutka / Jiří Zych)

- G C G C G
1. Nad městem kopec ční, jednoho rána na něm stála,
 C G D G
 šaty měla sváteční, Líza se jmenovala.
- G C G
R: Lízo, Lízo, proč na kopci stojíš,
 C G
 Lízo, Lízo, co z toho máš,
 C G
 Lízo, Lízo, proč na kopci stojíš,
 D G
 na co se koukáš?
- G C G D G
2. Lidé se shlukovali na staříckém náměstí,
 G C G A D
 o Lízině počínání kolovaly pověsti,
 G C G C G D
 jeden říkal to, druhý zase tohle, nikdo přesně nevěděl,
 G C G C G D G
 a tak každý stál a pro sebe se ptal, kdykoli se na ni zahleděl.
- R:**
- G C G C G C G C
3. Ptal se Jan a ptal se Pavel, ptal se taky místní blázen,
 A D
 každíckej to vědět chtěl, ale vysvětlit nic neuměl,
 G C G C G C G
 potom Líza sestoupila na stařícké náměstí,
 C G C A D
 ke všem lidem promluvila hlasem plným bolesti:
 G C G C G D
 „Zvláštní, že vás výstřednosti všední málo zarazí,
 G C G C G D G
 co se kolem dnes a denně mezi váma přihází,
 C G C G C G
 to, že pan A ženu bije a na děti neplatí,
 C G C A D
 pan B zase denně pije, dokud sebou nemlátí,
 G C G C G D
 pan C zase v práci kradě vše, co není přibité,
 G C G C G D G
 to vás vůbec nerozhází, ač to denně vidíte,
 C G C G D
 a když já na kopec vyjdu, nepiju a nekradu,
 G C G C G D G
 do duší vám neklid vnikne, hned tušíte záhadu.“
- R:**
- G C G D G
4. Lidé, jak to uslyšeli, nečekali na radu,
 C G A D
 kamenem ji udeřili na čelo a na bradu,
 G C G C G D
 v tichosti ji pochovali tam vysoko na kopci,
 G C G C G D G
 jen ptáček si zanotoval do večera nad obcí.
- R:** Lízo, Lízo, proč na kopci ležíš,
 Lízo, Lízo, co z toho máš,
 Lízo, Lízo, proč na kopci ležíš,
 na co se koukáš?

8. Mamut (Petr Lutka / Jiří Zych)

- D Hmi Emi A*
R: Až uvidíte v muzeu stát vycpanýho mamuta,
D Hmi Emi A
zůstaňte stát v údivu a nikdo ať nedutá.
- D Hmi E(E, Emi) A*
1. Nebo se mamut vzbudí ze spánku letitýho
D Hmi G A
a zjistí, že se nudí, nic už tu nebaví ho,
E D Hmi
rozběhne se přes protesty, spousty lidí porazí,
E D
pak však strne v půli cesty zjevně zaražen,
E C#7 F#mi
zvyklej byl na chladnou tundru, neví, kde se nachází,
E A
muži nemaj' v rukou kyje, kolem plno krásných žen.
- 2.** Mamut se ztratil v krajině, kam, jen ptáci vědí,
v muzeu, ruce ve klíně, ředitel zatím sedí,
šik vědeckých pracovníků v problému se topí
jak mamuta zpátky dostat, klade si votážku,
jen nejmladší pracovnice cudně oči sklopí,
řekně tiše: „Já si myslím, chytíme ho na lásku.“
- R:** Až uvidíte v muzeu stát vycpanýho mamuta,
zůstaňte stát v údivu a nikdo ať nedutá.
- 3.** Uvidíte mamuta už aspoň potisící,
vedle něj ale poprvé krásnou mamutici,
hned na radu pracovnice mamutici vycpali,
zprávu o tom tisknout dali ve všech novinách
a do týdne s velkou slávou už mamuta vítali,
teď, když mají mamutici, ztratili strach, že by plách'.

9. Nešlapte pejskům na nohy (Petr Lutka)

- E A E A E*
1. Jeden pán, pivem zmožený, unaven k zemi kles',
A E A E
podivnou náhodou ležel tam zrovna pes,
H7 A7
a jak ten pán na zem pad', na nohu psovi dup',
E
ten zavyl žalostně, použil hned svůj chrup,
A E H7 E
do nohy jej kous' a pán měl, co chtěl,
A E A E
nešlapte pejskům na nohy, vono je to bolí,
A E A E
když se vám práce nedaří, nebijte je holí,
D E D H7
vždyť jsou to němí tvorové a dobří kamarádi,
E A E F#mi H7 E
když se vás všichni odřeknou, mají vás pořád rádi, mějte je též,
D H7
kdo je bude dráždit, těžce bude platit,
A7 H7
jako ten pán, co byl přiožrán,
A7 E H7
dogou do lýtka těžce pokousán,
E A E
nešlapte hejskům na nohy ...

10. Povídala mamka (Petr Lutka / Jiří Zych)

- A E7*
1. Povídala mamka, že tě dobře zná,
A
jenom chodíš, hlavu nosíš výše, než se má,
E7
prý máš černý oči a minulost též,
A
jestli je to všechno pravda, půjdu, to mi věř.
D A E A
R: Já chci být s ženou, co se umí smát,
D A E A
[: ale s hloupou vyfintěnou nechtěl bych se zdát. :]
- 2.** Prý si loni všichni vrabci šeptali,
jak kdy v lese chlupci s tebou houby hledali,
naštěstí jim lidé málo rozumí,
a tam v lese pod kapradí jinej nečumí.
- R:** Trpaslík snad tam kouká do křoví,
[: hledí ale s potěšením a nic nepoví. :]
- 3.** Chtěl jsem ti dát zlatej prsten zásrubní,
s takovou jej vezmu, půjdu rovnou ke studni,
zatížím jej cihlou, hodím do temna,
protožeš' mi byla, holka, s jiným nevěrná.
- R:** Do hospody půjdu, řeknu: vrchní, toč,
[: já chci dneska oslavovat, protože mám proč. :]
- 4.** Nebo raději řeknu: co bych se s tím štvál,
nějak bylo, nějak bude, život letí dál,
ať mi nadávají lidé do trouby,
první holku, kterou potkám, pozvu na houby.
- R:** Do lesa vklouznem, sednem do listí,
[: trpaslíka vodnesou, neb omdlí závistí. :]

11. Podkova (Petr Lutka)

- G*
1. V sádře hlavu mám, proč, teď svěřím vám,
D Emi
podkova, prý pro štěstí, spadla a, to neštěstí,
G F G
já pod ní právě stál.
- 2.** Hlava bolavá, trochu děravá,
v sádře celá zalitá, neholená, nemytá,
je zlá a taky nezdárná.
D Emi
R: Jak železo udeřilo, tak v ní něco přeskočilo,
D Emi
že se zcela vykourilo jméno dívky mé,
D Emi
ať ji trápím sebevíce, mlčí jako zpovědnice,
G D G
vzpomenout si ne a ne a ne.
- 3.** Se srdcem raněným, mozkiem zazděným
střídám města ulice a každé pěkné mladice
se ptám, zda jsem její elegán.
- R:** „Mohl byste jím snad býti, musíme to promyslití,
to byste však nesměl míti hlavu sádrouvou,
můj chlapec má hnědé vlasy, černé oči plné krásy,
a vy jenom kouli gypsovou.“
- 4.** Tedka, když to vím, závěr učiním:
na podkovu, šťastnou věc, věří jenom pitomec
G D G C D G
jak já, jak byl já, jak já, jak já.

12. Pět roků (Petr Lutka / Jiří Zych)

1. $A E A$
 Já pět roků žil za pevnou mříží,
 $D A$
 jen vodu pil a dejchal prach,
 $D A$
 v kamenolomu u toho domu
 $E A$
 lámal jsem kámen tam ve skalách.
2. Těch pět dlouhejch roků, jako když foukne,
 mizelo mžikem, dřel jsem jak drak,
 teď jedu domů od toho lomu
 ke svojí Mary. volnej jak pták.
3. Už vlak dlouze píská „úú“, mý údolí,
 má rodná víska, srdce bolí,
 pět roků tomu, co vodvez' mě z domu
 šerifskej auták bez pistolí.
4. Přišel jsem domů, pozdravil mámu,
 „musíš být silnej,“ řekla mi hned,
 vše bylo jasný, zmizelo krásný,
 Mary je vdaná, jinej ji sved'.
5. Popad' jsem kolty, za ní se hnál,
 když jsem tam přišel, byl tam ten chlap,
 výstřel jen třeskl, chlap sebou pleskl
 a jak ta kudla tichounce sklap'.
6. Teď pět dlouhejch roků budu zas kámen lámat,
 za pevnou mříží zas vodu pít,
 až roky zmizí, má láska ryzí
 k Mary se vrátí, budu s ní žít.
- Rec:** Možná, protože totéž jsem už říkal před pěti lety.
 Váš T. Texas Lutka ...

13. Prsten (Petr Lutka / Jiří Zych)

1. $D G D A$
 Znal jsem jednu babici, poklad měla v truhlici,
 $D A D$
 byla bohatá,
 $G D A$
 když babice umřela, zbyla prázdná docela,
 $Hmi G F\#mi Emi$
 zůstal v ní jen prsten ze zlata.
- *: $D G D A$
 Navštívil jsem klenotníka, aby okem odborníka
 $Hmi G F\#mi Emi$
 prsten prohlíd' a radu mi dal,
 $D G D A$
 klenotník je zkušený, ani ne tak přes ženy,
 $D A D$
 jak přes prsteny.
- R:** $D A D A Hmi$
 Pohlédl naň kriticky a povídá takticky:
 $A D A Hmi$
 ten má cenu vobrovskou, je historický,
 $D G D G D G A$
 koukejte jej prodati, než se ta věc roznese,
 $D G D G D A D$
 neb určitě pochází vod samýho Ramsese.
2. Divnou shodou okolností právě tehdy na sladkosti
 skazil jsem si zub,
 byl jsem blázen nekritický, tím prstenem historickým
 nechal jsem si vyspravit chrup.
- R:** Pozdě bych honiti, když už utek' za humna,
 takovou věc neudělá žádná bytost rozumná,
 faraon, ač dávno mrtvý, dál se ještě mstí,
 co uchopí do svejch hnátů, to už nepustí.
- R:** A tak denně na zahradě, vždycky, když tam přijdu,
 stavím v koutě pod jabloní malou pyramidu,
 do rána mi ale zmizí, začínám vždy znova,
 je to, račte prominouti, práce Sisyfova.

14. První světová (Petr Lutka)

1. Od chvíle, co dějiny píšem, na války jsme bohatí,
nebyly však všechny stejné, a kdybych dělal pořadí,
G A D G F# mi
neprošel by u mě Homér, ta trojská byla jalová,
G A D A D
[: jó, chlapečku, u mě projde jenom ta první světová. :]
2. Víím, že dokud byla Sparta, nebyly meče, odvody,
a že střelci Bonaparta vyhrávali by závody,
jejich salvy byly slavné, byla to sprška olova,
[: leč, chlapečku, lepší byla ta naše první světová. :]
3. Nepohrdám šlechetnejma válkama z doby bronzové,
beru vážnějc nežli putnu tu vod Hradce Králové,
naopak já je velmi ctím, pochvala má je hotová,
[: leč, chlapečku, nejpěknější byla ta první světová. :]
4. Je jasný, že ta druhá nebyla samý zklamání,
byla dlouhá, krvelačná, bylo to dobrý utkání,
ale dle mého pro ni stačí jen medaile bronzová,
[: vždyť, chlapečku, lepší byla ta naše první světová. :]
5. Nehledal bych velkou slávu v partyzánskejch potyčkách,
válkách svatých a revolucích, o kterých čteme v novinách,
každá má svoji malou krásu, kterou si navždy uchová,
[: leč, chlapečku, nejpěknější byla ta první světová. :]
6. Může být, že boží války něčím nás ještě překvapí,
udělají jednu krásnou prima válku pro chlapy,
čekajíce, musím tvrdit, že nebyla jalová,
jó, chlapečku, jen ta naše, ta naše první světová,
jó, mlíčňáku, jen ta naše, ta naše první světová.

15. Rybář kontra potkan (Petr Lutka / Jiří Zych)

1. Rybář chytil rybu a byl tomu rád,
A E
vtom však vylez' potkan z díry, začal mu ji žrát,
D
rybář, jak to uviděl, malou radost měl,
E A E
popad' kámen do ruky a k potkanovi děl:
A E
R: „Jó, já mám rybu a ty nemáš rybu a chtěl bys rybu mít,
A
to si musíš, milej hochu, taky ulovit,
D
já ti půjčím udici a chyt' si na ni bělici,
E A
bělice ti postačí, to je ryba vonačí.“
2. Potkan zle se zasmál a žral rybu dál,
rybáře zlost popadla, po hlavě ho vzal,
jiný po tý ráně byl by v Pánu hned,
potkan se jen votřepal a po svém dál si ved':
- R: „Jó, já mám rybu a ty nemáš rybu a chtěl bys ji zas mít,
to si musíš, milej pane, jinou ulovit,
vem si svoji udici a chyt' si na ni bělici,
bělice ti postačí, to je ryba vonačí.“
E A E A
- *: Nevesele ale končívá, kdo na sebe jenom myslívá,
D E A D
vona ta ryba byla otrávená, potkan po ní pad',
E A
z toho plyne poučení: nelze cizí žrát!

16. Rosnička (Petr Lutka / Jiří Zych)

1. Seděla rosnička na žebříku a bylo pěkný počasí,
A E D A
zachtělo se jí koukat na svět, na horní příčku vlezla si,
E D E A
já na to koukal s potěšením, neb rosničky si vždycky cením,
E D A
řek' jsem si tedy: „Bude pěkně, to můžu jít ke svý slečně.“
E D E A
- R: Krásnej je letní čas, když sluníčko svítí,
A E A
ptáčekové ševelí a seno voní,
E A
tu chodím k svojí slečně, nosím jí kvítí,
E A
když se mnou není, tak si zpívám o ní.
2. Byla letní neděle a mně bylo vesele,
A E A D A
oblík' jsem si nový kvádro, předtím samozřejmě prádlo,
E D E A
pak sluníčko svítilo, a to rosničku čílilo,
E D E A
v žáru bylo horko jí, tak si slezla doleji,
E
jak jsem to viděl, hrůzou jsem zbled',
D E A
radši jsem si k tomu hnedka sed',
E A
šfourel jsem hůlkou do rosničky, ať už se pustí dolní příčky,
D A E A
a povyleze kousek nahoru, postrkoval jsem tu potvoru,
E D E A
rosnička byla jako klíště na dolní příčce přibitá,
E D E A
tak jsem jí nabral na bičíště a vyhodil do žita.
- R:
3. Pán v rádiu hrdě hlásal: bude pěkný den,
A E A D A
řek' jsem si, že žába lhala, a šel klidně ven,
E A E A
já a slečna chodili jsme hájem, květiny jsme do kytice trhali,
E D E A
slepí k světu, nic jsme neviděli, že se bouřka každou chvíli přivalí,
E D E A
díky tomu jen, že nejsme z cukru, přečkali jsme průtrž, která nastala,
E D E A
slečna tedka chodí hájem s jiným, prý mě kvůli pitomosti nechala.
- R: Krásnej je letní čas, když sluníčko svítí,
ptáčekové ševelí a seno voní,
teď hledám svoji žabku, prohlížím kvítí,
každýho zpovídám, zda neví vo ní.

17. Šátek (Petr Lutka / Jiří Zych)

- R:** Šátek dala mi, krajkou lemovaný,
šátek dala mi včera v podvečer,
šátek dala mi, přítom zašeptala,
že je na rány, tak abych nebrečel.
1. Řekla: „Hochu, chyt' se trochu, třeba tamtý hrušky,
neboť moje špatná zpráva je jak výstřel z pušky,
sešli jsme se naposledy, dnes ti „sbohem,, dávám,
vod zejtrka už budu paní, protože se vdávám.“

- R:**
2. Zeptal jsem se rozechvěle, zda je to ten kočí,
co se kolem jejich domku už pátej rok točí,
zavrtěla jenom hlavou, prej ji kočí neláká,
lákají ji pole, louky, bude si brát kulaka.

- R:**
3. Že mě stále v srdci nosí, rodiče ji nutí,
je jich doma vosum dětí a už není k hnutí,
jde se provdát za kulaka, bude selka bohatá,
každej večer po setmění ke mně přijde za vrata.

R:

18. Šeltě Honza na zkušenou (Petr Lutka / Georges Brassens)

1. Šeltě Honza na zkušenou, před krále se dostal jednou,
že jeho písně dobře zní, král mu nabízí znak erbovní.
„Já se nechci stát baronem,“ řek' Honza králi s pardonem.
- R:** „Se zlatým erbem docela píseň má by zpanštěla,
po celém by znělo kraji: jó, i Honza někdy zradí.“
2. „A kostelík u nás ve vsi zdál by se mi zcela vepsí
a už nikdy bych neklečel před chudých Bohem v podvečer,
vždyť pro mě a moji mámu byl by Bůh jen v jednom chrámu.“
- R:** „S biskupem vlastním docela píseň má by zpanštěla,
po celém by znělo kraji: jó, i Honza někdy zradí.“
3. „Pohrdal bych i rodiči po meči a po přeslici,
byl bych přísný na poddané přesto, že jsem rodem z Hané,
dokládal bych původ otců listem křestním Přemyslovců.“
- R:** „A s krví lorda docela píseň má by zpanštěla,
po celém by znělo kraji: jó, i Honza někdy zradí.“
4. „Nechtěl bych pojmut za ženu svou panenku, svou Mařenu,
nemoh' bych dát svoje jméno dívce nevlastníci věno,
musel bych vzít, žádná sranda, dceru španělskýho granda.“
- R:** „Jenže s princeznou docela píseň má by zpanštěla,
po celém by znělo kraji: jó, i Honza někdy zradí.“
5. Král je z toho celý bleďý, Honza tu hrál naposledy,
bez erbů a bez dekretů, bez slávy, jak z kabaretu,
šel svou cestou i necestou za rodiči i nevěstou.
- R:** Neřek' nikdo v celém kraji: jó, i Honza někdy zradí,
no a tak si vzal Honzika k sobě za společníka.

19. Sport (Petr Lutka / Jiří Zych)

1. Jedno mladý děvče jménem Anna
vyšlo tuhle s šátkem časně zrána,
netušilo, chudák, co se může stát,
vyšla Anna zrána prádlo k řece prát.
- *: Tydydydy ...
2. Anna je jak růže v plným květu,
školu vychodila, no, má se k světu,
líbí se jí Toník, místní sportovec,
co chodí týrat tělo vždy ráno za obec.
- R:** Protože [: sport, sport, sport, ranní vstávání
tuží tělo, ochraňuje proti stonání. :]
3. Náhoda či účel, kdože to ví,
že Toníček běhá stezkou v křoví,
která vede rovnou k místu u řeky,
kde se prádlo pralo snad už před věky.

*:

4. Tam se uviděli, on jenom řek':
„Líbíš se mi, děvče, jakej máš věk?
Svalovec jsem Toník, chodím brzo spát,
proto s tím tvým prádlem pomůžu ti rád.“

R:

5. Zpátky nesla šátek plnej prádla,
jen mi hlavou vrtá, jak to zvládla:
za hodinu vyprat, špinu vodrhnout
a nýst zpátky prádlo suchý jako troud.

*:

6. Toník, ač má svaly jako lana,
byl nějakej špatnej toho rána,
dovlekl se domů, do postele pad',
příčina je zřejmá, není zvyklej prát.
- R:** Sport, sport, sport, ranní vstávání
tuží tělo, ochraňuje proti stonání,
sport, sport, sport, ranní vstávání
škodlivý je přímo zhoubný, když se přehání.

20. Točí se, točí (Petr Lutka / Jiří Zych)

1. A E^7 A
Točí se, točí kolo ve mlýně,
 D A
točí se, točí, já jsem v tom nevinně,
 E^7 A
točí se kolo, voda s hlukem padá,
 E^7 A
já tomu mlýnu teď ukazuju záda.
2. V tom mlýně žila překrásná dívka,
kterou jsem měl tuze moc rád,
měla modré oči a černý vlasy,
ale jednu chybu: nechtěla mi dát.
3. Nechtěla mi dát ani políbení,
nechtěla mi dát ani hubičku,
proto jsem ji musel, proto jsem ji musel
utopit v rybníčku.
4. Její otec mlynář starost vo ni měl,
její otec mlynář starost vo ni měl,
proto poslal mládka kouknout se, co dělá,
proto poslal mládka, aby za ní šel.
5. Když tam mládek přišel, právě topila se,
její ruka bílá o pomoc prosila,
zachránit ji nemoh', kosa byla vostrá,
jeho mladý čelo správně trefila.
6. Když se mládek s dívkou dlouho nevraceli,
přišel se sám mlynář na dcerušku ptát,
když kameny mlýnský jeho tělo mlely,
řekl jsem si: musíš na cestu se dát.

7.=1.

21. Vlasy (Petr Lutka / Jiří Zych)

- E
R1: My jsme hoši z jedný klasy, hejsa, hejsa zpíváme si,
 H E
máme totiž krátký vlasy a bude nám hej!
- R2:** La la la ...
- E
1. My štěnice neživíme, a když chutně posvačíme,
 H (E, E, E)
tak pokaždý dobře víme, že se s nima nedělíme.
2. Tatiček z nás radost má, neb když se na nás podívá,
tak vždy zjistí s radostí, že hledí na vzor mladosti.
- R1:**
3. Můžem chodit do divadla a v závodě vždy, když padla,
nezdrží nás kadeře od zábavy v opeře.
4. Ať v divadle nebo v kině, chodíme vždy ve skupině
a jestli máš dlouhý vlas, nechoď, hochu, mezi nás!

R1:

22. Vodník (Petr Lutka / Jiří Zych)

- E
1. Přišel k nám divnej pán, měl zelenej frak,
voda z něj kapala, z kapsy mu koukal rak,
 D A E A E A
že by prosil ponížene dostat práci k děláni,
 D A E A E A
mohl by prej jezdit s lodkou nebo učit plavání.
2. Přišel k nám divnej pán, měl zelenej frak,
voda z něj kapala, z kapsy mu koukal rak,
já povídám: „Divnej pane, nebo lépe: vodníku,
my takový dobře známe, ať jseš zpátky v rybníku!“
3. Pa pa pa ...,
vodníkovi po těch slovech zcela vyschl mokřý šos,
zato slzy jako hráchy začaly mu máčet nos.
4. Povídá: „Já bych rád do rybníka šel,
nemohu, nemohu, smrt bych z toho měl,
do rybníka vypustili odpad z místní chemičky,
po hladině břichem vzhůru plavou chiplý rybičky.“
5. „Nemohu, nemohu do rybníka jít,
nemohu, nemohu, smrt bych z toho mohl mít,
kdyby takhle vypustili odpad z každý fabriky,
to by brzo vyhubili všechny český vodníky.“
6. „Nemohu, nemohu do rybníka jít,
nemohu, nemohu, smrt bych z toho mohl mít,“
když se zdálo všechno marný a chtěl život skončiti,
přijali jej do vodárny, bude vodu čistiti.

23. Zvon a lampion (Petr Lutka)

- E H^7 E
*: Po bábě zdědil jsem omšelej zvon,
 A E
hned jsem ho vyměnil za lampion.
- A E
1. Lampion když napadne a na hlavu ti upadne,
 A H^7
nenatropí paseku, co udělal by zvon, zmáčkl tě jak slon.
- E H^7
R: Jó, lampion, ten se mi líbí,
 E
když do něj svíčku dáš, vesele zazáří,
 A
zvon sice srdce má, z kovu je litý,
 E H^7 E
svíčkou je rozehřán, ale se nedaří.
2. Lampion je bezpečný a lákadlo na slečny,
můžu se přec chubiti, že mám lampion, co stál jak starej
zvon.
- R:**
3. Lampion dám nad postel a zvon přijde na kostel,
když se první rozzáří a druhej začne bít, radost budu mít.
- E H^7 E
*: Jó, lampion ...

24. Země snů (Petr Lutka)

*: $C^\#mi$ $F^\#$ A H^7
 Je to pár dnů, co v zemi snů odsoudili jednoho mnicha,
 $C^\#mi$ $F^\#$ A H^7
 kterej se smál a málo spal, hlučel, skučel, nechtěl být zticha.

1. E A $\frac{A}{G^\#}$
 Říkal: „To přec' nejde dál - pořád jenom spát,
 H^7 E
 v postelích se povalovat, o světě si zdát.

2. Kde má každej, co je třeba, vodu, chleba, sůl,
 kde od rána do večera prostřenej je stůl.

3. Lidé si tam žijou šťastně a problémy nemají,
 celej den jen píšou básně a písničku zpívají.“

E H^7 E H^7 E
 R: Pa pa pa ...

4. „Zvířata tam s lidmi žijí v plně shodě názorů,
 vodu z jedný mísy pijí v kraji plným fáborů.

5. Ovoce tam patří lidu, každej ať si natrhá,
 přesto nemaj' o ně bídu, nikdo s ničím nemrhá.

6. Cizince, kterej tam přijde, všichni sborem vítají,
 zatančí mu svoje tance a písničku zpívají.“

R:

7. A ten mnich, co tohle zpíval, dodal vždycky po chvilce:
 „Ačkoliv je pivo zdarma, neznají tam opilce.“

8. „Neznají tam tanky, pušky, neboť války nemají,
 místo válek všichni sborem svojí píseň zpívají.“

R:

9. Mocní rychle zakročili, strčili ho do klády,
 odsoudili, popravili bez zbytečnej parády.

10. Hned vydali nařízení, ve kterým je napsáno,
 že takový a podobný bude přísně trestáno.

11. Každýho, kdo pikle kuje, čeká svatej kriminál,
 že se pouze povoluje zpívat si sborem dál.

R:

25. Zmařený song o fialovém hrníčku (Petr Lutka / Jiří Zych)

1. A E^7
 Původně chtěl jsem zpívat o fialovým hrníčku,
 A
 musel jsem ale zívát a zdržel jsem se chvíličku,
 D
 když jsem se chystal začít, spatřil jsem, ó, běda,
 $D(-)$ A E^7 A
 [: po louce k sobě kvačít brtníka medvěda. :]

2. Medvěd byl barvy hnědé se skvrnou na bříšku,
 tiše si vykračoval v huňatým kožíšku,
 vzrůstu byl nevšedního, uší měl chlupatý,
 [: zuby jak zašlou slávu, pracky jak lopaty. :]

3. A za ním čtyři muži klusali, na mně křičeli:
 „Chyťte tu hnědou kůži, nebo nám zmizí do zelí.“
 Řek' jsem si: „Jsou to blázni, chytači medvědů,
 [: já ale chytač nejsem, tudíž to nesvedu.“ :]

4. Medvěd je šelma lesní, já na život si potrpím,
 i když mě zrovna nesní, srazí mě pracky mávnutím,
 nad hrobem budou řečnit z lesního závodu,
 [: normálně že je hodné zvíře, zde šlo o trapnou nehodu. :]

5. Pod stromem, kde jsem seděl, medvěd se zastavil,
 pátravé na mně hleděl, zřejmě se unavil,
 muži jej obstoupili, v žilách mi tuhla krev,
 [: čekal jsem tuhý zápas, medvěda lýtý řev. :]

6. Nejmhutnější z pánů, ten s páskou na oku,
 po zádech dal mu ránu, řek': „Pojď domů, votroku,
 a medvěd místo řevu pokojně dal se vést,
 [: když ze stromu jsem slezl, pryč byla moje čest. :]

A E^7
 *: Píseň jsem nedozpíval, zapomněl jsem rým, co mě napadl,
 A
 a hrnek, na nějž jsem se díval, jeden z těch pánů ukradl.

1.	Petr Lutka / Jiří Zych	Blues o žravý slepici	1
2.	Petr Lutka / Jiří Zych	Červotoč	1
3.	Petr Lutka / Jiří Zych	Drak Železnák	1
4.	Petr Lutka	Interpunkce	1
5.	Petr Lutka	Inzerát	2
6.	Petr Lutka	Kdo sype déšť růží	2
7.	Petr Lutka / Jiří Zych	Líza	2
8.	Petr Lutka / Jiří Zych	Mamut	3
9.	Petr Lutka	Nešlapte pejskům na nohy	3
12.	Petr Lutka / Jiří Zych	Pět roků	4
11.	Petr Lutka	Podkova	3
10.	Petr Lutka / Jiří Zych	Povídala mamka	3
13.	Petr Lutka / Jiří Zych	Prsten	4
14.	Petr Lutka	První světová	5
16.	Petr Lutka / Jiří Zych	Rosnička	5
15.	Petr Lutka / Jiří Zych	Rybář kontra potkan	5
19.	Petr Lutka / Jiří Zych	Sport	6
17.	Petr Lutka / Jiří Zych	Šátek	6
18.	Petr Lutka / Georges Brassens	Šeltě Honza na zkušenou	6
20.	Petr Lutka / Jiří Zych	Točí se, točí	7
21.	Petr Lutka / Jiří Zych	Vlasy	7
22.	Petr Lutka / Jiří Zych	Vodník	7
24.	Petr Lutka	Země snů	8
25.	Petr Lutka / Jiří Zych	Zmařený song o fialovém hrníčku	8
23.	Petr Lutka	Zvon a lampión	7